

Några vinkar om sättet att blifva bevarad för dig, som nyligen gjort bekant...

Franson, Fredrik,

73 Qm Br.

FRANSON. F.

Teal.
upplagga
07
0

6

Några vinkar

om sättet att blifva bevarad för dig, som
nyligen gjort bekantskap med din
Frälsare.

AF

F. F—n.

STOCKHOLM

Sanningsvittnets Förlagsexpedition.

1902.

Några vinkar

om sättet att blifva bevarad för dig, som nyligen gjort bekantskap med din Frälsare.

Min dyre nyomvände vän!

Du har mottagit den gåfva, som länge väntat på dig, nämligen *Jesus* — en gåfva, hvartill du, i trots af djäfvulens påståenden till det motsatta, har full rättighet, ty *Gud* har gifvit dig den.

Sök nu alltid att hålla det som en orubblig sanning, att dina synder äro "förlätna" (Apg. 13: 38), "bortglömda" (Es. 43: 25), "kastade i hafvet" (Mika 7: 19), ja, så långt ifrån dig som "öster är ifrån väster" (Ps. 103: 12), att för dig finnes "ingen dom" (Joh. 3: 18; 5: 24), "ingen fördömelse" (Rom. 8: 1), att du är "Guds barn" (Gal. 3: 26), "frälst" (Ef. 2: 8), "Guds arfvinge" och "Jesu Kristi medarfvinge" (Rom. 8: 17), så länge du enfaldigt *hvilat* vid *Jesus*, *förtröstar* på honom, *lutar dig* intill hans bröst — med andra ord: så länge du *blifver kvar hos honom* — och allt detta är

Kungl. biblioteket

0 0000 000019996

sant, icke därför att du känner det så, utan därför att Gud har sagt så.

Begagna första tillfälle att bekänna och söka godtgöra, om du under ditt otrostillstånd har förolämpat eller förorättat någon människa. *Uppenbara* synder i allmänhet behöfva äfven bekännas *uppenbart* inför människor (bäst vore, om möjligt är, *hvarst* synden är *bedrifven* och *så långt* den är *känd*), om någon *verklig* frid samt någon *kraft* till att *vittna om* Herren och *verka för* Herren skall kunna erhållas.

Kom ihåg, att krigsrustning är dig gifven af din höfding för alla delar af din kropp (Ef. 6: 11—17) *utom för din rygg*. Du är säker, så länge du går *rätt fram* och ser fienden *rätt i ansiktet*; vänder du dig om, så blir du sårad ögonblickligen. *Låt aldrig djäfvulen disputera med dig om*, huruvida du rätteligen blifvit född på nytt eller ej. Gif honom i stället detta svar: har jag aldrig blifvit född på nytt, så har jag *nu* rättighet att *mottaga* Jesus och *begynna* lita på honom. Visa så honom, att det står i 1 Joh. 5: 11, att den som har *sonen*, han *hor* lifvet, och att Johannes skrifvit detta till dem "som tro på Guds sons namn" (eller som *lita på namnet Jesus*), på det att *sådana* skola *veta*, att de *hafva* evinnerligt lif (v. 13).

Vakta dig äfven för sådana s. k. kristna, som

göra allt för att låta dig förstå, att de *misstänka* äktheten af din pånyttfödelse, därför att du *föret* varit en så stor syndare, därför att *det gick så fort* m. m., som säga, att det endast var "*ett känslösvall*", som *profetera* om dig, att *du skall snart gå bort igen*, ja, som långt ifrån att gifva dig bröd, *räcka dig en sten*, som synas glädja sig öfver, att de *nyomvända* gå bort, därför att det då *ju gick som de tänkte*. *Sky dessa såsom — pesten*, till dess att du bedit Gud om kraft att söka öfverbvisa dem om, att de behöfva blifva — *födda på nytt*.

Sök tvärt om att få reda på *fäderna och mödrarna i Kristus* (1 Kor. 4: 15), ty sådana finnas också, ty utaf dem skall du få både *mat, upplysning* och — *tillrättavisning*, då så behöfves, men aldrig mötas af den där *iskalla likgiltigheten*, som *har tagit lifvet af så många nyomvända*.

Glöm ej heller af att bevista sammankomsterna och bönemötena (Ebr. 10: 25) samt att *deltaga* uti dem. 1 Kor. 15: 24—26.

Kom ihåg, att hvarje morgon *vid uppvaknandet* mottaga Jesus *på nytt* liksom första gången. Se honom då rätt i ansiktet, blicka in i hans *dufvoögon* (H. V. 1: 15) och tacka honom, att han *älskar dig*. Dröjer du fem minuter, så blir det fem gånger *svårare*, ty de 300 sekunderna skall *djäf-*

vulen veta att begagna sig af för att söka fresta och reta dig på lika många hundrade olika sätt. *Du kan göra djäfvulen till din betjänt* om morgnarne på det sättet, att, då han söker att hindra dig från att närma dig Jesus genom att påpeka för dig den förestående dagens alla göromål, du då *passar på* att framlägga alla dessa saker för Jesus *lika fort, som djäfvulen påpekar dem*. På detta sätt får du tillfälle att utbedja Guds välsignelse öfver dussintals saker, som du *eljest glömt af* att bedja Gud om.

Bemöda dig äfven om att *samla* de troende medlemmarne af den familj du tillhör, du bor hos eller tjänar hos, till *gemensam bön, minst en gång om dagen*, bäst i så fall om morgonen, ty mannat faller ännu *med daggens droppar*.

Sök att hålla det klart för dig, att den frälsare, som utgjutit sitt blod för dina synder, som uppstått för din rättfärdiggörelse och som nu framträder i himmelen med sina genomstungna händer för att af fadern utbedja sig *dig* till sin mödas lön, skall *komma igen* att hemlyfta sin brud och att han *kan komma detta ögonblick!*

Vakta dig för att likna den onde "tjänaren", som säger i sitt hjärta (tänker i tysthet): "*min herre dröjer.*" Matt. 24: 48.

Håll korta räkningar med Gud; icke så långa som från söndag till söndag eller en gång från

morgon till kväll; bäst är att göra upp med honom — *hvarje minut*.

Sätt dubbel vakt vid de hjärtats portar, som äro lättast för djäfvulen att uppbryta; ty du må veta, att han skall söka att få dig bort genom *just desamma synder*, som du före din omvändelse särskildt lefde uti. *Bekänn genast*, om du råkat förgå dig; dröj ej en enda minut, ty på de 60 sekunderna skall djäfvulen eljest söka lära dig 60 ursäkter.

Glöm ej vikten af att, till hvilket pris som helst, hafva "*öppen sak med Gud*", att "*vandra i ljuset*", och Jesu Kristi, Guds sons, blod skall förtfarande hålla dig ren från alla dina synder. 1 Joh. 1: 7.

Kom äfven ihåg, att *frestelse till synd icke är synd*, ty Jesus själf frestades "*i allt*" men syndade *i intet*. Ebr. 4: 15.

Var *ärlig och trogen* mot din Frälsare, och du skall fort växa upp från *barn*, som lätteligen föres hit och dit, till *ynghing*, ja till *fader* i Kristus. Du skall som yngling i Kristus bli *satans besegrare* uti frestelserns hetta. (1 Joh. 2: 13, 14) och som fader lik Paulus föda andliga barn. 1 Kor. 4: 15. Du skall lära känna Herren som *den lugna borg*, inom hvilken du är säker emot alla frestelser, emot alla oheliga begär. Till och med dina *tankar* skola inom densamma finna *ett hem* och hviloplats (Kol.

4: 7), så att de slippa att löpa omkring till det som är syndfullt eller onödigt.

Tänk dig Jesus alltid nära, tänk på honom såsom din frälsare, öfverstepräst (Ebr. 2: 17; 4: 15), vän (Joh. 15: 15), broder (Joh. 20: 17) och brudgumme. Joh. 3: 29.

Tag ut bruderättigheterna. Stanna ofta och gif honom tillfälle till att gifva dig — brudgummekysen. H. V. 1: 2.

Glöm ej den tröstefulla sanningen, att Jesus behöfver dig i sin närhet för att känna sig lycklig, lika mycket som du behöfver honom.

Alla dina fem sinnen, syn, hörsel, lukt, smak och känsel, får du använda för att tillgodogöra dig honom. Du får betrakta honom (H. V. 1: 15; Ebr. 12: 2), lyssna till honom (H. V. 2: 10), inandas doften från "myrrhamsknippet, som hvilar i din barm" (H. V. 1: 13, Bib. kom. öfv.), smaka, "huru ljuflig han är" (H. V. 1: 14), och vidröra honom med din hand (Luk. 8: 44), ditt hufvud (Luk. 15: 20), ja, med dina läppar får du vidröra icke allenast hans fot (Luk. 7: 45) utan — under öfver alla under — hans mun. H. V. 8: 1.

Kom ihåg, att Guds sanna barn alltid utgöra "en liten hjord" (Luk. 12: 32) och igenkännas på, att de lida förföljelse för Jesu namns skull. Lider du ej förföljelse, lefver du ej "gudligen i Kristus

Jesus“ (2 Tim. 3: 12), så har ditt “salt mistat sin sälta.“ Matt. 5: 13.

Sök att vara ett med alla Guds sanna barn på den plats du bor och — hvilken ställning du än blifver af anden ledd att intaga — kom ihåg, att din broder har lika mycken rättighet till sin uppfattning af ett omtvistadt skriftställe som du till din. Joh. 17: 21—23; 1 Kor. 13: 9.

Sky partisinne, förtal och klandersjuka. Tala aldrig illa om någon och förmana hvar och en som det gör. Apg. 20: 30; Jak. 3: 3—16.

Det finnes något som kan *upphämta* och för Guds ögon *framställa* dina en gång “i hafvets djup“ och “bakom Guds rygg kastade synder“, något som kan — hemskt att säga — återföra dina en gång af Herren *glömda* synder till hans *hågkomst*, ja, på nytt *uppskrifva dem på din räkning*, och detta något heter — *oförsonlighet*. De en gång tillgifna 10,000 punden uppskrefvos å nyo på den tjänarens räkning, som ej kunde *glömma* de 100 penningarne. Matt. 18: 21—35. *Vill du, kan du* lefva i den synden? Nej, och tusen gånger nej, hör jag dig utropa.

Akta dig för all slags närmare förbindelse med världen. Du kan ej *ingå i bolag* med en oomvänd för affärers bedrifvande, utan att ditt andliga lif står på spel; du bör ej *ingå uti hemliga föreningar*,

äfven om deras *syftemål* skulle vara godt, såsom nykterhetens befrämjande m. m., ty ehuru det mål som åsyftas, är ditt, så äro likväl ej de *medel*, som användas därför, dina. Det medel du rekommenderar emot dryckenskapen, är *Kristus*, världens däremot är *den egna viljan*, för att ej tala om, huru eggandet af människans högmod-, bekvämlighets- eller girighetsanda jämte världsliga nöjen och tillställningar ofta användas för att med dessa s. k. *mindre* synder söka motarbeta den *större* synden dryckenskapen.

Vill du, som funnit Jesus, ingå äktenskap med en oomvänd, så är det bäst, att du först säger Jesus farväl, ty *han följer i alla fall ej med på bröllopet*. "Men jag är redan förlofvad", invänder du kanske. Nåväl vittna du endast med *kraft* och *bestämmdhet* för din trolofvade om din nyfunna skatt, om din *himmlske brudgum*, bed för och med densamme, bjud och *nödga* den att komma till Jesus, tag dig en fastedag eller vakonatt, om ej något annat hjälper, och resultatet skall bli, att din trolofvade antingen skall bli ett *sant* Guds barn före bröllopet eller bli lika nöjd som du själf är med att göra slut på en förbindelse, som endast skulle göra *båda* parterna olyckliga.

Låt ej djäfvulen inbilla dig, att du kan vinna en själ för Jesus genom äktenskapet, ty du vinner

aldrig någon för himmelen genom — *en synd*.
 1 Mos. 6: 2; 1 Kor. 7: 39; 2 Kor. 6: 14—18;
 Neh. 13: 25. Din make skall endast därigenom
 lära sig att förakta både dig och din kristendom,
 då den ser, att kärleken till *en människa* är nog
 att få dig att ringakta din mästares befallning. Om
 tvenne personer, som bo t. ex. i Stockholm och af
 hvilka den ene ämnar resa till Haparanda och den
 andra till Malmö, kommo öfverens att göra
 hvarandra sällskap, så skulle de ej handla så dår-
 aktigt som du, som ämnar dig till himmelen, gör,
 om du kommer öfverens att vandra dit i sällskap
 med en person, hvilkens ändalykt är — förtappelse.
 Två personer, som ämna sig åt motsatt håll, kunna
 ej följas åt.

Gå ingenstädes, dit din följeslagare Jesus gör
 invändningar emot att följa med. *Gör ingenting*,
 som du ej kan bedja honom välsigna. Blir du vill-
 rådig, om det är orätt att göra en viss sak, så
 fråga dig själf: är det orätt att *låta bli*? Är *det*
 ej orätt, välj då att låta bli, så är du säker.

Var alltid i verksamhet för Jesus, ty "arbet-
 samhet befordrar hälsa och välstånd, samt hindrar
 många tillfällen till synd." Sök att *tala* hvarje
 dag till åtminstone en oomvänd, *skrif* till dem du
 ej kan tala till, *bed* för dem du ej kan skriva till.
 Kom ihåg, att om du ej söker att vinna din om-

gifning för Jesus, står du i fara att utaf dem blifva vunnen för världen; att, om du i ett sällskap ej begynner samtalet om *din Gud*, skola de veta att begynna det om *sina* gudar.

Bedröfva icke Guds helige ande genom skämt och gyckel, hvilket alls icke höfves.

Lättsinnigt skämt är — bedröfligt nog — lika sällan aktadt för synd ibland de yngre som *girighet* och *förtal* hos de äldre.

Betrakta icke allenast din tid utan äfven dina *timliga medel* som *Guds tillhörighet* och dig endast som desammas *förvaltare*. Missionen här hemma och ännu mera i *hednaländerna* behöfver dem. Undanhåll dem icke. Mången som häri varit trogen, har Herren sedan bevärdigat att själf få gå dit ut.

Sök att få dig en egen bibel och begagna den och ingen annan. "*Skaffa dig en god bibel, men ej en, som är för god att göra ett märke uti*", plägar Moody säga till de nyomvända. Betrakta alla andra religiösa böcker icke såsom Guds ord utan såsom i bästa fall en god *påpekning* af Guds ord. Läs aldrig någon bok eller skrift utan att hafva *din bibel* bredvid; slå upp de anförda bibelställena och jämför dem med *Guds ord, läst i sammanhang*. Anteckna i marginalen af *din bibel* sådana anförda bibelverser, som gjort intryck på dig, och begynn därmed med det du *just nu läser*. Tag *din bibel*

och blyertspenna med på mötena, där Guds ord påpekas, och gör där på samma sätt med hvad du hör. Tag dessutom svärdet med dig, så snart du går ut; du torde stöta på fiender.

Skulle du tröttna vid Jesu sällskap, vid att så där stundligen hafva allting i öppen dager för din frälsare, och skulle du falla på den tanken att lämna Jesus, glöm då ej af att först taga *ett ordentligt farväl* af honom. Tag honom vid handen, se honom uti ögat, säg honom ett hederligt tack för det goda han gjort dig, medan du varit i sällskap med honom, och säg sedan: "Farväl Jesus!" *om — du kan.*

Bevara denna traktat såsom ett minne af en broder, som beslutit sig för att *hvarje morgon* fram-bära dig för nådens tron och som gärna ville möta dig — *i skyn hos Jesus.*

F. F—n.

